

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

Рів видання XIII
№ 120 (1600).

ЧЕТВЕР, 5 ЖОВТНЯ 1972 Р.

Ціна 2 коп.

КУКУРУДЗА: МОЖЛИВІСТЬ— 50 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА З КОЖНОГО ГЕКТАРА

● ОБЛАСНА НАРАДА-СЕМІНАР В ОРДЕНА ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА КОЛГОСПІ «ЗОРЯ КОМУНІЗМУ»
НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ

У виконанні завдань по збільшенню виробництва зерна, поставлених Директивами XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану поряд з провідною культурою — озимого пшеницею — важливу роль відіграє кукурудза. На Кіровоградщині вона щороку займає понад 350 тисяч гектарів.

В нашій області качаніста дає високі врожаї. Торік хлібороби Ульянівського району на 6319 гектарах зібрали по 50,9 центнера зерна кукурудзи з гектара. Але цього року, хоч і на меншій площі, є значно вищий показник. В колгоспі «Зоря комунізму» Новоархангельського району кукурудза видає по 145—150 центнерів качанів на гектарі. Тож практика показує, що 50 центнерів — здохток уже далеко не новий. Кукурудзівники степового краю можуть повсюдно вирощувати 50-центнерні врожаї цієї цінної зернової культури. Є для цього всі можливості, є практичний

досвід, за яким не треба їхати далеко. Він тут, у наших працюючих кіровоградських хліборобів. По 100 центнерів з гектара можуть вирощувати багато колгоспів і радгоспів, бригад і ланок.

Головне — озброїться передовим досвідом, додержувати найновіших вимог агротехніки, братися за цю справу з ентузіазмом, погосподарськи.

Про це йшла мова на обласній нараді-семінарі в ордена Трудового Червоного Прапора колгоспі «Зоря комунізму» Новоархангельського району, проведеному бюро Кіровоградського обкому КП України та облвиконкомом.

Нараду-семінар відкрив перший секретар обкому КП України М. М. Кобилячак.

З доповіддю виступив міністр сільського господарства УРСР П. Л. Погрібняк.

Готовність кожного року збирати 50-центнерні врожаї зерна кукурудзи висловили голова колгоспу

«Зоря комунізму» Герой Соціалістичної Праці Л. Й. Шліфер, голова колгоспу імені Леніна Долинського району М. В. Мирзаленко, голова колгоспу «Росія» Ульянівського району О. П. Заїнчковський, головний агроном колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району Герой Соціалістичної Праці Л. М. Цимбал та інші.

На завданнях, здійснення яких забезпечує успіх у вирощуванні високих врожаїв кукурудзи, спинився начальник обласного управління сільського господарства В. С. Ключі.

Учасники наради-семінару побували на кукурудзяній плантації «Зорі комунізму», яке видає нині по 145—150 центнерів качанів на гектарі.

Отже, кукурудзівники області розпочинають відповідальну справу — широкий похід за 50 центнерів зерна кукурудзи на кожному з 175 тисяч гектарів, на окремих площах — по 100 центнерів.

50-річчю утворення СРСР присвячується

Зустріч представників радянської і зарубіжної громадськості відкрилася 3 жовтня у Москві. Вона присвячена 50-річчю утворення Радянського Союзу.

У Колонному залі Будинку спілок зібрались керівники й активісти товариств дружби з Радянським Союзом із 76 держав світу, визначні радянські вчені, державні, громадські діячі, працівники культури і мистецтва, передовики виробництва, які представляють 60 товариств дружби із зарубіжними країнами.

Палкини оплесками зустріли присутні привітання, яке надіслали учасники міжнародної зустрічі представників зарубіжних товариств дружби з СРСР і радянської громадськості Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін від імені Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР.

З доповіддю «Всесвітньо-історичне значення утворення СРСР і його роль у боротьбі за мир, дружбу і соціальний прогрес народів» виступила голова Президії союзу радянських товариств дружби, лауреат міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» Н. В. Лопова. (ТАРС).

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

2 жовтня розпочався новий навчальний рік в мережі комсомольської політосвіти. Двадцять вісім з половиною тисяч юнаків і дівчат області відвідали в цей день заняття. Практично вся молодь, яка не охоплена навчанням у вечірніх та заочних школах, у технікумах і вузах, підвищуватиме свій рівень в політичних гуртках, яких цього року — 981. Значно збільшилась кількість гуртків «Основи економічних знань», число яких складає понад чотириста.

ТЕМА:

„МИ — ПАТРІОТИ, ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ“

Село наше — Красносілля тихим не назовеш. Вдень і вночі центральною вулицею мчать автомобілі, автобуси в різні міста України. Та багато транспорту має коретший маршрут. Ось проїхав автомобіль, навантажений цукровими буряками. Шофер повів його до Олександрівки, на приймальний пункт 2-го імені Петровського цукрокомбінату...

Село Красносілля і спокійним не назовеш. Бо люди тут неспокійні, щодня у турботах про багаті врожаї, про високу надой молока, про продуктивність птахіводства, яка посідає вагомий місце у колгоспному виробництві. Недарма колгосп «Росія» нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора, а його керівники — Афонію Івану Єгоровичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

Хороші трудові традиції у виробничників нашого колгоспу. З покоління в покоління передаються вони. І ось сьогодні серед кращих трударів ви побачите імена комсомольців Василя Найденка, Анатолія Добродіяка, Надії Ткаченко та багатьох інших.

Окреслює села є його двоповерховий Будинок культури. Сюди, у музейну кімнату, зішлись 2 жовтня юнаки і дівчата колгоспу на заняття політичного гуртка. Перший урок на тему «Ми — патріоти, інтернаціоналісти». Зійшлися усі, з шести бригад колгоспу. Не було лише трьох — Василя Найденка, Миколи Чмири і Володі Мескаленка. Трапилось так, що саме в цей час потрібно було збирати кукурудзу на одному полі. Робота не з лег-

ких, бо саме перед тим прішов дощ, грунт на полі став липким і в'язким. Відповідальну роботу вирішили доручити комсомольському екіпажеві.

— Це буде наша трудова відповідь на урок, — сказали хлопці перед виходом в поле. Того дня вони працювали до пізнього вечора.

А в залі музею проходили заняття. Світлана Федорівна Гимношенко, пропагандист гуртка, підготувала цікавий урок. На нього запросили одного з перших голів колгоспу, нині пенсіонера Ф. І. Хоринженка, секретаря парткому колгоспу Г. П. Башняка. Розмова була заходою. Мовою цифр і фактів пройшла перед нами історія розвитку Країни Рад, шлях нашого села від бідноти до одного з кращих господарств. Тож, коли перший секретар обкому комсомолу М. Г. Гайдамака, котрий теж був на нашому першому уроці, вказав на ті завдання, які стоять перед молоддю у дев'ятій п'ятирічці, кожен подумки відповів:

— Завдання виконаємо.

М. ЧЕРНИЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу «Росія»,
Олександрівський район.

До 50-річчя шефства комсомолу над Військово-Морським Флотом СРСР

ЗУСТРІЧ МОРЯ І НЕБА

Нині триває місячник шефства комсомолу над Військово-Морським Флотом СРСР. Кіровоградці теж підтримують тісні зв'язки з військовими моряками. Нещодавно вони побували в чорноморці, зустрілися з особовим складом крейсера «Держинський». А оце, представники підшефної військової частини завітали до своїх шефів. Зустрілися з курсантами Кіровоградського льотно-штурманського училища, розповіли їм про свої успіхи в бойовій та політичній підготовці. Майбутні пілоти в свою чергу теж повели розмову про свої будні, про свою професію.

Гості завітали і до Світловодська. Вони познайомились з роботою дитячої морської флотилії, зустрічалися з комсомольськими активістами, майбутніми воїнами, побували на вечорі бойової слави.

Серед курсантів льотно-штурманського училища — офіцер Н. К. ГРЯЗЕВ і наш земляк з Світловодського району матрос ТИХОФІЛ КОЧЕРГІН.

Фото
Ю. ЛІВАШ-ПІНКОВА.

ТІЛЬКИ-НО закінчилась зміна, як В. Бердников, токарь інструментальної дільниці, поспішив здати інструмент, а через мить умився, переодягнувся. Робив все це хоч і поспіхом, але старанно.

В цей день на Олександрівському заводі підіймно-транспортного обладнання у всіх був піднесений настрій. Пропагандисти гуртків і семінарів задалегідь зібрались у кабінеті секретаря партійного комітету одержати літературу для слухачів, обговорити план проведення першого уроку.

Для комсомольців виділили одне з кращих приміщень — заводський клуб. Тут просторий, світлий зал, по святковому прибраний.

В гурток «Бесіди про партію» вплилось чимало новачків. Це молодь, яка прийшла в цехи після закінчення школи, технікумів. Тем для розмови не перелічити. Одні ділились спогадами про минулий навчальний рік, інші встигли ознайомитись із тематикою цього року.

Серед розмов чулось гак: «А пропагандист у нас — душевна людина. Вимогливий і справедли-

вий. І недарма у Юрія Івановича відвідування на заняттях найвище».

Ось і Юрій Іванович Ангурський, начальник кранового цеху, шанована на заводі людина. Його добре знають усі комсомольці. Не перший рік Ю. Ангурському очолює гурток комсомольської освіти.

Юрія Івановича по праву вважають одним з кращих пропагандистів заводу.

— Добрий день, — вітається він. — Поздоровляю вас із початком навчального року.

Пропагандист оглядає присутніх. Майже кожного знає по роботі, по заняттях.

— Як настрої? — цікавиться у слюсаря кранового цеху Вячеслава Лозовського.

Юнак посміхається, мовляв, все добре.

— Книги є? Ог і гаразд. Коли щось потрібно — звергається до Вячеслава.

З однією з дівчат довелося поговорити. Не пиявила особливого бажання до навчання. Юрій Іванович по-батьківськи пояснив значення навчання, нагадав про обов'язки комсомольця. І вийшло це в нього делікатно, тактовно. Загорнілась молода робітниця, зітхнула. Дійшли слова пропагандиста до серця.

...Присутні займають місця. Юрій Іванович підходить до столу.

— Перший урок у нас, як завжди, — ленінський. Тема: «Ми — патріоти, інтернаціоналісти».

Пропагандист захоплено розповідає про історію створення і розвитку Радянського Союзу, про під-

готовку до святкування піввікового ювілею. Наводить цікаві приклади з життя нашої багатонаціональної країни. Непомітно слухачі захоплюються розповіддю.

В залі панує тиша. Ті, хто записує, намагається не шелестіти листками блокнотів. А Юрій Іванович сторінка за сторінкою відкриває перед молоддю історію Батьківщини.

Серед присутніх є українці, білоруси, росіяни, грузини. Словом, колектив слухачів теж багатонаціональний. Всі єднає прагнення оволодіти вершинами робітничої майстерності, опанувати ленінську теоретичну спадщину.

В. КОЛЕСНИКОВ,
наш громадський
кореспондент.

м. Олександрія.

ГОРТАЮ востаннє комсомольську документацію. Протоколи зборів, засідань комітетів, листівки-блискавки, поздоровні телеграми... Чималий архів зібрався за рік. А за кожним документом — сторінки життя 15 юнаків і дівчат, життя всього заводу. Гортаю востаннє перед зборами, а там — на широке обговорення для справи цього року. Про що говоритиму своїм товаришам, які висновки з минулої практики внесу на обговорення? А сказати треба і хочеться — так багато. Зупинюсь, мабуть, ось на чому.

Звіти і вибори в комсомолі

ВІДВЕРТІСТЬ — ТЕЖ ТОВАРИШ

Найбільше у звітний період в нашій комсомольській організації збори присвячувались виробничим питанням. Зрозуміти таку лінію неважко — молодий робітник живе турботами свого підприємства, і успіхи чи промахи колективу йому не чужі. Запам'ятались перші збори в цьому році. Відійшло на задній план побоювання зацепити друга гострим словом. Критика, принципова і конкретно адресована, звучала в багатьох виступах. Підсумовуючи думки товаришів, член комітету комсомольської організації майстер ВТК Валентина Голубенко сказала відверто:

— Виробничий план за сімдесят перший рік ми виконали. Але ж можна було ще більше продукції, якби позбутись недоліків у роботі. Чому арматурний цех зволікає поставку арматури, чому повільна подача бетону — особливо в зимовий період?.

Детально проаналізували причини всіх цих «чому». Виявилось, що втрати робочого часу в названих цехах відбуваються з вини конкретних осіб. Не підготував робоче місце до наступної зміни, залишив інструмент не на постійному місці — значить той, хто заступить, повинен все «до ума» спочатку довести.

Методи, якими вирішили наступати на безгосподарність, суто комсомольські. На кожне порушення трудової дисципліни чи ухилення від обов'язків робітника — одразу ж відповідати листівкою-блискавкою. «Прожектористи» одержали й собі завдання: рейди на Perezimni повинні стати частішими.

Шкода, що не існує такого порядку, занести в протоколи і наслідки наших зборів. Обмовлюсь, я не любитель паперової писанини. Але факт, що періодичні рішення, прийняті зборами, на практиці дають результати змісту глибокого і широкого. Для історії комсомольської організації, навіть і такої маленької, як наша, письмова констатація відачі кожних зборів, думаю, була б не зайвою.

Після запланої одвертості хлопці і дівчата загорілись ділом. Невдовзі в бетонному цеху була створена комсомольсько-молодіжна бригада на чолі з бригадиром А. Колесником. Про новий колектив заговорили на заводі, зараз він кращий серед інших. Бригада вже має 8 листівок-блискавок з поздоровленнями за перевиконані зміни норми. Успішно змагається на честь золотого ювілею Союзу РСР з передовою ланкою бетонників, очолюваною О. І. Блажівським.

«Прожектористи» теж тоді зайняли позиції наступальні. Галя Кирик, Юля Семенова, Аня Кіціо і Валентина Голубенко разом із спеціалістами перевіряли вірність дозування при виготовленні бетону, правильність укладки арматури. Одним словом, рейди і листівки «КП» допомогли значно зменшити навіть той брак, який можна виправити опісля.

Сторінки йдуть за сторінками. Ось протокол позапланових зборів. Вони, як і перші, — про виробництво. В травні через неспроможність поставку цементу було багато престоїв, план завод не виконав. Причини були об'єктивні, і де правди діти, й суб'єктивні. Замовчати таку подію хлопці й дівчата не могли.

Закриваю останній протокол. Почуття і хороше, і тривожне. Є про що звітувати перед товаришами. Жили турботами заводу, і, як годиться молодим робітникам, його трудівцями переживали й невдачі. І тривожно: як осягнуть комсомольці — чи все зробили, щоб тих перемог було більше.

О. САСОВ,
секретар комсомольської організації заводу залізобетонних виробів тресту «Кіровоградсьліббуд».

до річниці події

В інтересах усього людства

4 жовтня минуло 15 років з дня запуску першого штучного супутника Землі. Цього дня у 1957 році увесь світ облетіло російське слово «спутник». Космічна ера, яка почалася цією подією, дала людству багато знань, відкриттів і можливостей дальшого зміцнення своєї влади над природою.

У розмові з кореспондентом ТАРС льотчик-космонавт СРСР двічі Герой Радянського Союзу В. О. Шаталов сказав, що в останні роки слова «космос» і «міжнародне співробітництво» дедалі частіше стають синонімами. Про доцільність об'єднання зусиль різних народів у цій галузі говорять дедалі зростаючі масштаби здійснюваних експериментів.

Наша країна є ініціатором міжнародного співробітництва у вивченні і мирному використанні космічного

простору. Радянські ракети виводять на навколосезонну орбіту наукову апаратуру, розроблену в НДР, Чехословаччині та інших соціалістичних державах за спільною програмою. Дружні країни разом проводять дослідження навколосезонного космосу, атмосфери, роботи з космічної метеорології, космічного зв'язку, біології і медицини.

Вихід у космос відкрив перед людством величезні перспективи щодо вивчення не тільки позаземного простору, але й Землі. Сучасні космічні засоби дають змогу розв'язувати такі життєво-важливі для людства завдання, як охорона природного середовища і раціональне використання земних ресурсів.

Оцінюючи підсумки п'ятнадцяти років космічної ери, В. О. Шаталов відзначив, що в цей час супутники до-

помагають розв'язувати не тільки наукові, а й народногосподарські проблеми, кожен новий запуск тепер багатоміліонним звичайним, само собою зрозумілим. Проте це, мабуть, є одним з своєрідних підсумків минулого періоду космічної ери. Він означає, що космос дедалі активніше служить благому людей. Його використання в практичних потребах стає дедалі відсутнішим.

Здійснилися мрії академіка Корольова та його соратників про супутники зв'язку, служби погоди, яку посаджено апаратів на Місяць, доставку наукових приладів на Венеру і Марс. Під керівництвом С. П. Корольова було створено потужні ракетні носії і космічні кораблі. Почата стартом Ю. О. Гагаріна програма пілотованих польотів підтверджує послідовність і цілеспрямованість радянської космічної стратегії.

НАМ КАЗАЛИ: „СПАСИБІ“

Велику допомогу трудівникам колгоспів та радгоспів Кіровоградщини у збиранні врожаю пізніх сільськогосподарських культур подали у пересні учні професійно-технічних училищ, технікумів, студенти Інститутів. Виконували різну роботу: доочищали качани кукурудзи, копали картоплю, вантажили насіння сояшинка, збирали в садах та на городках фрукти і овочі. І скрізь помічникам говорили: «Спасибі».

На фото (внизу) — учні Кіровоградського мпту Л. МАМАЛАТ, Н. БЕВЗЕНКО, Т. ГАПОНЕНКО, майстер виробничого навчання Л. В. СІТНИК — на збиранні яблук у саду колгоспу імені Мічуріна Голованіського району.

Вгорі — для вихованців Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, що допомагали хліборобам колгоспів імені Димитрова та «Більшовик» Компанієвського району, смачні обіди готували студентки Тетяна СІЧКАРУК та Альбіна КОЗАЧЕНКО.

Текст Л. ПОЛІЩУКА. Фото П. ГОППИ та М. ЖИТНЬОГО.

«НАДХОДИТЬ З РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ...»

Широкі підготовки до 50-річчя утворення Союзу РСР розгорнули культурній іосипівського сільського будинку культури — закладу відмінної роботи. Особливу увагу звертають тут на науку агітацію. Ось і нещодавно в фойє з'явився гарно оформлений стенд «50 років СРСР».

Виділяються великі карти Радянського Союзу та союзних республік з позначенням найважливіших будов десятиріччя. З любов'ю виконано зображення Кремлівської вежі та Палацу З'їздів.

На планшетах розповідається про вшчі органи Радянської держави, державний устрій СРСР.

— Матеріали стенду ми тісно пов'язали з життям свого села, нашого колгоспу імені Ватутіла, — розповідає директор Будинку культури Анатолій Полішук.

Привертає увагу напис: «У виробничій нашого колгоспу беруть участь українці, росіяни, молдавани, вірмени, грузини». Далі читаємо: «Продукція, яка надходить у наше село з братніх республік: з Російської Федерації ми одержуємо комбайни, трактори, автомашини, тканини; з Білорусії — трактори, сільгоспмашини, лісоматеріали; з Латвії — електрообладнання; з Литви — устаткування для механізації ферм; з Азербайджану — нафту, мастильні матеріали...»

І. РОМАНЕНКО, громадський кореспондент «Молодого комунара». Новоміргородський район.

Бережливе ставлення до народного багатства, до хліба. Сьогодні ми багато про це говоримо, чимало вже зроблено для того, щоб зберегти кожну зернину, кожен окрасць хліба. Велике місце у вихованні бережливості відводиться школі. Що ж зараз робиться педагогічними колективами для того, щоб з дитячих років прищеплювати любов і повагу до хліборобської праці, щоб почуття господарського ставлення до народного добра стало невід'ємною частиною характеру молоді людщини? З таким запитанням ми звернулися до директора Богданівської середньої школи імені В. І. Леніна Героя Соціалістичної Праці, заслуженого учителя УРСР І. Т. Ткаченка.

якою увагою їх слухали учні А потім Володя Горбенко перейняв трудову естафету від старших односельчан. Закінчивши школу, той же Володя з шістьма ровесниками пішов працювати в рідний колгосп.

Стаття Піталова викликала чимало розмов серед учителів, учнів. Хотілося б особливо наголосити на важливості цієї

чергу стоїть питання про вмозможливість учня до самого серйозного почуття радянської людини, яка сама любить трудитися і турбується про труд інших. Я завжди кажу дітям: «Хлібом годує тебе Батьківщина. Пам'ятай про це і ніколи не забувай цього. Забути — зрадити батька, матір, їхні світлі надії про тебе, як про людину».

СВЯТИНЯ НАРОДУ — ХЛІБ

КОЛОСОК НА ДИТЯЧІЙ ДОЛОНІ

ВИСТУП О. В. Піталова в пресі у нашому колективі сприйняли як дуже необхідну і вчасну розмову про збереження найдорогоцінного скарбу на землі — хліба. Можна сказати, що в особі Олександра Васильовича ми знайшли однодумця, і тепер у нас є надійний спільник. Тому, що виховання в учнів любові до землі, яка виростила тебе, поваги до праці хлібороба ведеться в школі здавна. Ми намагаємось у цьому пи-

тання дотримуватися чітко продуманої, цілеспрямованої мети. У минулому році, пам'ятаючи, відбувся у нас тематичний вечір «Любов до землі і праці хлібороба». Трудівники місцевого колгоспу «Родина» — комбайнер О. Я. Ведмідь, працівник механізованого току І. Ф. Шапошников, тракторист Юрій Чунков розповіли про свій труд, про свої будні, за кожним з яких — наполегливість, характер радянської людини, людини-трудівника. З

теми в школі. Адже саме в дитячі роки в школі, а сім'ї потрібно виховувати бережливість, дбайливе ставлення до народного добра.

З перших днів навчального року серед учнів ведеться пропаганда статті О. В. Піталова. В переддень початку навчання відбулися загальношкільні комсомольські збори.

Комсомольці розробили конкретні заходи, спрямовані на збереження та економію хліба і в школі, і вдома. В першу

Виховання в учнів бережливості, звичайно, не може обмежуватися лише організаційними заходами. Найвпливовіше виховання — саме життя, приклад старших. Треба, щоб щоденна організація життя шкільного колективу в кожного учня викувала найблагородніші і прекрасні почуття радянської людини, яка сама любить трудитися і турбується про труд інших. Я завжди кажу дітям: «Хлібом годує тебе Батьківщина. Пам'ятай про це і ніколи не забувай цього. Забути — зрадити батька, матір, їхні світлі надії про тебе, як про людину».

І. ТКАЧЕНКО, директор Богданівської СШ імені В. І. Леніна, Героя Соціалістичної Праці.

РОЗПОВІДЬ ПРО ДЕПУТАТА

«Довір'я» — так називається новий двосерійний фільм, зйомки якого йдуть на Київській кіностудії художніх фільмів імені О. Довженка. В ньому розповідається про молодого голову сільської Ради, про відповідальність депутата перед народом, сучасні проблеми села.

На фото: кадр з фільму. В ролі головного бухгалтера колгоспу — артист Ю. ЖБАКОВ і голова сільської Ради Мар'яні — артистка Д. САЙЛОВА.

Фото Ю. МОСЕНЖИКА.

Сайрус ІТОН, американський громадський діяч:

«Тільки за останній час я мав нагоду двічі відвідати Радянський Союз і своїми очима переконався, якого різного прогресу добились ваша країна в галузі промисловості, сільськогосподарства, освіти. Ви маєте всі підстави гордитися своєю неослабною країною, рівної якій нема в світі. Я не можу також не висловити захоплення вашими містами, в яких панує такий зразковий порядок...»

«Я віддаю належне відданості вашого народу принципам, виголошеним великим державним діячем і вождем Ленініном.»

Вольфганг РУФ, західнонімецький публіцист: «Те, що Узбекистан сьогодні є квітучою республікою Радянського Союзу, що в ньому швидко розвивається не лише промисловість, а й система освіти, система соціального забезпечення, очевидно.»

Раджешвар РАО, генеральний секретар Комуністичної партії Індії: «Радянський Союз перетворився в країну-гігант з

З ЦЬОГО НОМЕРА РОЗПОЧИНАЄМО ДРУКУВАТИ ВИСЛОВИ, ДУМКИ ПРО НАШУ БАТЬКІВЩИНУ.

СВОЇМИ ОЧИМА

Зарубіжні діячі і преса — про Радянський Союз

відсталі країни, незважаючи на те, що йому довелося воювати в двох спустошливих війнах, безпрецедентних по кількості жертв... рятувати світ від жаху термоядерної війни і надавати економічну допомогу молодим незалежним країнам і національно-визвольному рухові. Інтенсивний розвиток радянської економіки особливо чітко змальовується на фоні періодичних криз, яких зазнають навіть найбільш розвинені капіталістичні країни. Радянський Союз вже став країною номер один у світі по виробництву чавуну, вугілля, цементу, не говорячи вже про досягнення в галузі науки і космосу. Наука в Радянському Сою-

зі, як в жодній капіталістичній країні, зв'язана з економічним розвитком. Автоматизація виробництва і запровадження електронної техніки здійснюється в Радянському Союзі швидкими темпами.

Радянська економіка, як і в минулому, міцно базується на принципі планування, що здійснюється на основі демократичного централізму. Різниця полягає в тому, що радянська економіка досягла якісно більш високого рівня розвитку, ще більш розвинутої економічної сфери, використовуючи ультрасучасну техніку в усіх галузях. Нині вона конкурує з розвинутими капіталістичними країнами на світовому ринку.

бованців. Перед архітекторами постала проблема: відбудувати старий Новгород, чи значно простіше, — залишивши на цьому місці кремль, як пам'ятник архітектури, поруч зводити квартали нового міста...

Завдяки трудовому героїзму радянських людей місто піднялося з руїн, помолоділо. Новгород одержав друге народження. Зараз це на диво чисте, привабливе місто з 123 тисячами жителів. В останні роки для них побудовано 1 мільйон 11 тисяч квадратних метрів житлової площі.

Сучасний Новгород — це великий промисловий центр Північного Заходу країни. Тут швидкими темпами розвивається електротехнічна промисловість, машино-

будівна і будівельних матеріалів, приладобудування, хімічна промисловість та інші галузі народного господарства. Продукція новгородських підприємств експортується в 50 країн світу. А на східній області, біля міста Боровичів, знаходиться одне з найбагатших в країні Мицинське родовище вогнетривких глини. Зараз ведеться реконструкція шахти і шахт комбінату. Тут же будується один з найбільш великих у СРСР іх сталерозливного припасу. З його пуском потужність комбінату зросте майже вдвічі. Зараз він випускає 600 тисяч тонн вогнетривих на рік.

КОЛИ йдеш вулицями міста, мимоході відчуваш його напружений робочий ритм. Он високо на риштуваннях молоді дівчата-мулярні цеглина до цеглини зводять стіни нового будинку. Із заводських воріт, важко перевалюючись, виїжджає вантажний автомобіль з готовою пролукцею. Зайдиш на фабрику чи на завод, що особливо звертає увагу — в цихх працях багато молоді. — І всіди, на видному місці показники соціалістичного

ВЕСЕЛКА „СІВАЧА“

Анатолій КРИМСЬКИЙ

МУЗИКА

Народилась повільно октава,
Сповістила про себе людам.
Причепилась в звучанні млявям
Незнайомим теплом у грудях,
Провійнула потім по залу
Вітерцем колосковим житнім
І задикала, засміялась
Контрабасням веселим ритмом.
Та ударив набат оркестру —
Мідний дзвін на пожежний спрех,
І у кожнім тремтячім серці
Народився свій власний спогад.
А мені пригадалися ночі
Сорок другого злого року
І сумні материнські очі,
Бо до смерті ж — чотири кроки,
Як до пізньої ночі зранку
Вперекір страшній куртовині
Ми тихенько вели «Землянку»
У розбитій старій хатині.
І неначе рясне багаття
Розливало тепло привітно,
І ми вірили — приїде батько,
І ще буде в нас хліб і світло —
Раптом в залі запанувала
Мертва тиша — німа скарбота,
Ніби музика та упала
На залізобетонні дзоти,
Затуливши вогненні жерла,
Кулеметні сталеві дула,
І раптово на них померла.
І вже сплесків не почувла.

МІРА ЧАСУ

Непомітно час проходить, швидко,
Так як підростає деревце.
І на скронях біла пазутичка
Кожен день нагадує про це.
Відганяю смуток і досаду
Літ минулих — наболілих ран.
Зранку йду до молодого саду

Якось мені довелося побувати у мальовничому селі Трилісах Олександрівського району. В Паладі культури розповідали про артистичну бригаду, про те, як виступали в найвіддаленіших селах.

— І, знаєте, в намі їде поет.

— Хто?

— Наш лікар, Анатолій Кримський...

І ось перед мною його вірші. Біографія Анатолія — звичайна біографія радянського юнака. Закінчив середню школу, а потім у Кіровограді — медичний технікум, Служба у Радянській Армії, після — знову навчання, в Харківському медичному інституті. Закінчив його і приїхав на працю в рідне село. І весь цей час — дружба з літературою. Перші проби пера. Перші радіостанції. Вірші друкував у армійській газеті, у харківських газетах і журналах, у Олександрівській районці. Його ліричний герой любить життя, людей, Батьківщину. Я склявляю вдумати його вірші «Музика», «Сільські нуття» у «Осінньому спогаді» або в ліричній оповіді про поета, того, хто «Бригантину» написав... Є ще одна радіостанція і в нас, і в Анатолія — у Харківському видавничій «Пранор» виходить його перша збірка поезій.

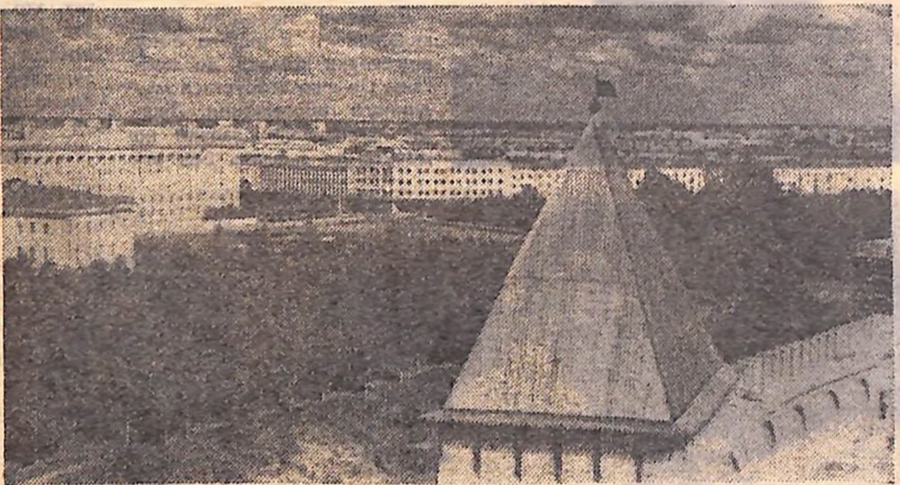
Микола СТОЯН,

З дідуганом білим, як туман.
Вчуть у нього вміння цінувати
Довгі хвилини і малі,
Вчуть у нього силу пізнавати
Щедрої родючої землі,
І життя вагоме, повнокровне
Відкриває радіощі землі,
І про вічність яблунової крона
Молоде нашпунтує мені.
Буду час я міряю не роками
І не зморшками, не сивиною...
Вимірятому його садками
На землі насадженими мною.

ТОЙ, ХТО «БРИГАНТИНУ» НАПИСАВ

П. Когану

Набираюся запалу такого,
Аж гукаю в сині небеса,
Щоб повідати, як загинув Коган,
Той, хто «Бригантину» написав.
Слухайте! Ішов він попереду,
Вітер чуб тіпав на голові.
Він співав, як з сонячного рейду
Віддавали клопці швартові.
І, хоч шаленів свинець довкола,
Та думки сягали в світлий донь.
Бачив він — під стямом комсомолу
В бій за волю молодість іде.
Як упав — лиш трави тихо мліли
І ридали краплями роси.
Довго ще в очах його білили
На морях далеких паруси.
Все своє відгорювали вдома,
Ворогів заклятих слід пропав.
Поряд з нами на новобудови
Він в строю романтиків ступав.
І в біді, і в радсках, і в горі
Пісня рветься крізь вітри й туман.
«У далеких флібустьєрським морі
Бригантина парус підіймає».

вимагань на честь 50 річчя СРСР. І значення ведеться не лише за те, щоб перевиконати норму. Кожен шукає на робочому місці резерви, за допомогою яких підвищується продуктивність праці.

Ось, наприклад, робітниця Кулотняська одягально-ткацької фабрики поставила перед собою завдання — плати з діт виконувати за 4. Молоді виробничники виступили з корисною ініціативою. Вони запропонували перейти на більш швидкий ритм обслуговування верстатів. Комсомолки Г. Мінічева та Л. Волкова почали обслуговувати 200 веретен замість 100. Їх приклад підхопили Н. Кошегуб, А. Іванова, А. Романова та інші комсомолки. І як наслідок — продуктивність праці підвищилась на 40—50 процентів. Вони досягли рівня, який був запланований на кінець п'ятиріччя. За кожну зміну багатоберстатки видають тканини на 200 метрів більше, ніж раніше. А собівартість продукції знизилась до 120 тисяч карбованців.

Або ще талант проявляв творчі ініціативи, про який нам розповіли. В Староруському районі з заплашних луків рідко Польські та Шовські ріси. А от зібрати їх — неможливо. Грунт тут настільки горбистий, щедрий на купини та грудки, що на ньому не лише жаткою, а й вручну косити важко, а жорни сьогодні — ой як потрібні!

Вирішили використати рисову жатку. І ось механізатор М. П. Ларіонов веде перероблену машину лугами колгоспу «Дружний». В перший день він скосяв більше 10 гектарів. Ця ініціатива староруських меліораторів має велике практичне значення. Адже лише в ньому районі на полях, де ніколи не косили, зало-

тували 15—18 тисяч тонн сіна. А це — чверть плану. А сільські такіх «важкодоступних» ділянок в інших районах. І лише завдяки пошукам резервів значно підвищилась кормова база господарств.

СВОЇ трудові успіхи новгородці присвячують великій даті. І кожен, хто приїжджає в місто, ознайомившись з пам'ятниками архітектури, виштовп на вулиці міста-трудівника, відчуває ритм праці. В місті завжди багато туристів, і з їх велика кількість приїждить з-за кордону — їх цікавить усе: і минулі роки, і те, як відпочивають новгородці, їх захоплюють небачені темпи будівництва, підвищення матеріальної добробуту радянських людей.

В Новгороді вже другий рік діє міжнародний табір «Дружба». Влітку сюди приїхало 102 чоловіки в Угорської Народної Республіки. В таборі юнаки і дівчата вивчають російську мову. Багато з них мріє вчитися в СРСР. Були серед гостей четверо, які готувалися до першої міжнародної олімпіади школярів з російської мови.

Новгород. Древнє і юне місто. Історія його починається з глибини віків, на очах кремльських стін синався літопис руського народу, та цілий незірний жива сила його сьогодишніх сторінок, які пишуть не лише новгородці — вся країна. всі п'ятидцять їх республік Країни Рад.

М. БІДЕНКО,
М. СЕМЕНЮК.

Новгород — Кіровоград.

В країну ілюбобої безмежжя

обступили його, немов прикриваючи своїми білокам'яними тілами від гомону центральних вулиць, від турбот нашого неспокойного віку.

Кремль не заперече проти цього. Оточений з трьох сторін колись глибокими і негостинними, а зараз — зарослими травами, навішуваними покхиваними росами, — місто пригласило одним боком до такого ж древнього і верозлучного побратима Волхова, — спочивав він під високим небом. І, можливо, лише темними нодами, коли дравий ретинцею поглядують багаточисленні туристи, він, здається, кожний сантиметр його площі зафіксували на фото-і кіноплівку. — залишається кремль і річка віч-на-віч. Ім в про що загадати.

Скільки своєї темнувато-жовтої води покотило Волхов з тієї пори, коли з розчареної брами від величній перелазів лавони Софії, лаштувалась слава дружина Олександра Невського на священну битву з мечами в 1219 році. Благословляли їх новгородці на полонити в ім'я Русі. Тут же, раділи, зустрічали вони кереможні історичної битви.

Під час Великої Вітчизняної війни місто майже повністю було зруйноване. Втрача, яка була напасена гітлерівцями, иракосує суму понад 11 мільйонів кар-

(Закінчення. Початок в газетах за 19 та 21 вересня).

ПОКАЗУЄ КИРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 5 ЖОВТНЯ, ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Умілі руки». (М). 11.20 — Програма документальних фільмів. (М). 12.05 — Концерт самодіяльних ансамблів пісні і танцю на ВДНГ. (М). 16.20 — «Народне господарство СРСР». Навчальна передача з географії. (М). 16.50 — «Бесіди про виховання». (М). 17.20 — «Сільські живці». (М). 17.30 — Для школярів. Запрошення до олімпіади «Флот Батьківщини». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Ленінський університет мільйонів. (М). 18.40 — «Пісня-72». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кінофестиваль, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Художній фільм «Молода гвардія». II серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Сорок років цивільної оборони». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Вечірні розмови». «Хліб». Передача друга. (Кіровоград). 22.30 — Телефільм. (Кіровоград). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Молоді голоси». (Львів). 17.30 — «За накресленнями XXIV з'їзду КПРС». Тележурнал «Прогрес». (Донецьк). 18.00 — «Наші гості». Концерт. (К). 18.30 — «Планета Скаєн». (Одеса). 19.00 — Виступ ансамблю Т. Тесс. (М). 19.20 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Зима — по польовий сезон». (М). 20.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. СКА (Ленінград) — ЦСКА. III період. (Ленінград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кольорове телебачення. «Ритми Грузії». Фільм-концерт. (М). 22.35 — Новини. (М).

П'ЯТНИЦЯ, 6 ЖОВТНЯ, ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Запрошення до олімпіади «Флот Батьківщини». (М). 10.15 — Концерт. (М). 10.40 — «Сільські живці». (М). 10.50 — Телевізійний художній фільм «Кат не жде». (М). 12.35 — «Береги хвилину п'ятирічки». (М). 12.50 — «Шанова школа». (М). 13.20 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 16.05 — М. Ю. Лермонтов. «Пісня про купця Калашникова». Навчальна передача з літератури. (М). 16.30 — «Розповіді про професії». (М). 17.00 — «Честі сім'ї». (М). 17.30 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 17.40 — «Кіровоградщина спортивна». (Кіровоград). 18.10 — «Польова пошта». «Нодоні». (М). 18.40 — Телевізійний художній фільм «До щі». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак». (М) — «Динамо». (М). В перерві — «Культарміяці — ювілею». (Кіровоград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.40 — «Союз неперорунний». Молдавська РСР. (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Телефільм. «Фотосимфонія». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська мова для учнів 8-го класу. (К). 17.00 — Народний телеуніверситет. (Львів). 17.30 — Мультифільм. (К). 18.00 — «Це — школа комуністичної праці». (Сімферополь). 19.30 — Музичний фільм «Метаморфоз». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «На концерті пленуму Спілок композиторів України». В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Діалог». (Київ, Волгоград). 22.50 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Зоря» — «Кайрат». II тайм. (Ворошиловград). 23.35 — Вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НА ЗНІМКАХ: ЛІВОРУЧ — ЗАБІГ НА СТОМЕТРІВЦІ; ВНИЗУ — ПЕРЕМОЖЕЦЬ З БІГУ НА 3000 м ОЛЕГ СІВАК (ГАЙВОРОНСЬКИЙ РАЙОН) ТА ЧЕМПІОНІ СПАРТАКІАДИ В ЕСТАФЕТИ (4x100) — ЛЕГКОАТЛЕТІ ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ: Л. ХОМ'ЯЧЕНКО, Т. ВАСИЛЕНКО, С. ГРЕЧКО, Т. ФЕДОРЧЕНКО. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

З МАГАННЯ, що входять до заліку обласної спартакіади сільських і селищних Рад, в першу чергу привернули увагу тим, що кожного разу на стадіонах, в стрілецьких тирах, на велотрасах збиралася велика кількість представників низових колективів фізкультури. Ось і цього разу, коли в Кіровограді на стадіоні спортивного клубу «Зірка» зібралася більше 300 легкоатлетів області, була відзначена масовість. Та перші старті показали, що в підготовці спортсменів допущено чимало прорахунків. Раніше дехто виправдувався тим, що в нас, мовляв, погані легкоатлетичні доріжки, інші спортивні майданчики. Тепер же кожен був вдоволений: кіровоградці, нарешті, упорядкували всі легкоатлетичні сектори, проклали гумово-бітумне покриття. Отже, є всі умови і для тренувань, і для змагань.

І ось перші старті. Серед такої кількості спортсменів — 7 першорозрядників, 19 другорозрядни-

ків, один майстер спорту, один кандидат у майстри, решта — третьорозрядники і ті, хто має юнацькі спортивні розряди. Називати при такому якісному складі ми чекали, що боротьба розгорнеть-

...ТА ВІДСУТНІЯ МАЙСТЕРНІСТІ

ся неабияка. Але більшість легкоатлетів, що представляли збірні команди (Устинівський, Голованівський, Долинський, Онуфрївський, Новоархангельський, Олександрівський, Вільшанський, Маловисітський, Добровеличківський райони) не виконали встановлених нормативів. Новгородівці не набрали жодного залікового очка. І збірні згаданих районів замкнули турнірну таблицю. А ще прикріший той факт, що з Новоукраїнського району спортсмени зовсім не взяли участі в змаганнях. Інші колективи легкоатлетів здебільшого укомплектувалися школярами. І тут з'явився такий прикрий факт. За збірні селищних Рад мали право виступати учні 1955—56 років народження. Та ось представник команди Устинівського району спробував підвести своїх спортсменів на рік-два старшими. Тому дівчата не принесли устинівцям жодного залікового очка.

Серйозні недоліки були виявлені і з іншого боку підготовки команд до змагань. Це вже стосується медичного обстеження. Лікаря підписували заявки на допуск до змагань без ог-

ляду спортсменів. І тому звідси висновок: команди готувалися так-сяк, аби заповнити графу, аби мати представника з того чи іншого виду легкої атлетики. Але ж існують певні правила. Це і перешкодило «спритним» зробити розгін.

ПІД час спартакіадних стартів було чимало здібних легкоатлетів. В командах Знам'янського та Гайворонського районів таких найбільше. І вони стелили призерами. Кращими у своїх видах програми виявились В. Стратієнко (метання диска), Л. Бузько (стрибки у висоту), О. Сівак (біг — 3000 м), В. Мурзак (біг — 100 м), Т. Федорченко (біг — 100 м), В. Кобзар (стрибки у висоту), О. Швед (стрибки у висоту). Останній, наприклад, подолав планку на висоті 190 см. Кращими багатоборцями визначилися А. Тарасенко і О. Швед. А ось згадана вже Т. Федорченко (Знам'янський район) в попередньому забігу на стометрівці фінішувала з результатом 13 сек. (у фіналі — 13,3 сек). Для восьмикласниці — це втішний результат.

Спартакіадні старті показали, що ми маємо багато легкоатлетів, які можуть домогтися високих результатів. Але з ними треба працювати постійно і наполегливо. І допомогти в підвищенні майстерності їм мають вчителі фізкультури, громадські тренери з низових колективів фізкультури. Не напередодні слід згадувати про тих, хто укомплектує команди, а зовчасно. Тільки тоді ми відзначимо і масовість, і високі результати легкоатлетів області, як єдине ціле.

О. БЕРЕЗАН, головний суддя змагань.

«ТАК, ЗОЛОТО НАШЕ...»

ДО ПІДСУМКІВ КОНКУРСУ СПОРТИВНИХ ПРОВІДЦІВ

Незадовго до початку XX Олімпійських ігор в Мюнхені ми запросили своїх читачів взяти участь в конкурсі спортивних провідців.

Серед тих, хто дав найкращий «прогноз», — Т. Саєнко (селище Балахівка Петрівського району). «Так», — писав він у своєму листі, — радянські спортсмени будуть першими. І далі вгадав призерів Олімпіади: В. Борзов, Ф. Медведь, Г. Лазарович, Шоправда, Т. Саєнко вважав, що наші олімпійці завоюють в Мюнхені тільки 29 золотих медалей, а насправді їх баланс сягнув 50. Тетина Плахотина з Світловська теж наперед визначила наших збірних першоземців. І назвала кращих радянських спортсменів: Василь Алексєєв, Борис Кузнєцов, Олена Белова.

А ось Галина Гавага (Кіровоград), називаючи імена провідних олімпійців (Тамара Лазарович, Борис Кузнєцов, Василь Алексєєв) і визнаючи золотими призерами Олімпійську збірну СРСР, підрахувала, що вона матиме лише дванадцять золотих нагород...

Отже — найбільш вдала відповідь Т. Саєнка.

І хоч учасники конкурсу часом помилувалися в своїх прогнозах, але радує той факт, що вони цікавляться розвитком радянського спорту, є його щирими прихильниками, знають найбільш визначних спортсменів країни, які довели, що вони справді найсильніші.

● ФУТБОЛ — ВИЩА ЛІГА

ТАБЛИЦЯ РОЗИГРАШУ СТАНОМ НА 2 ЖОВТНЯ

Команда	І	В	Н	П	М	О
«Зоря»	23	13	6	4	41-20	32
ЦСКА	25	14	3	8	32-26	31
«Арат»	23	10	7	6	32-22	27
«Динамо» Тб.	23	9	9	5	28-23	27
«Динамо» Мн.	24	8	10	6	24-21	26
«Дніпро»	24	8	10	6	29-30	26
«Динамо» М	23	11	3	9	33-27	25
«Зеніт»	25	7	11	7	27-26	25
«Динамо» К	22	8	8	6	34-27	24
СКА	24	7	9	8	27-28	23
«Торпедо»	23	8	7	8	24-18	23
«Кайрат»	24	5	12	7	18-21	22
«Карпати»	24	7	6	11	19-30	20
«Спартак»	21	6	5	10	23-24	17
«Локомотив»	24	3	8	13	23-38	14
«Нефті»	24	4	6	14	21-44	14

З ВІНКАМИ ВДЯЧНОСТІ

В обласний центр повернувся туристсько-екскурсійний поїзд «Кіровоград». Близько чотирьохсот робітників, службовців, трудівників сільського господарства, інтелігенції та молоді орденосної Кіровоградщини відвідали Смоленськ, Мінськ, Брест, Вільнюс, Ка-

унас, Ригу, Псков, Ленінград, Брянськ. Туристи побували у містах революційної, бойової і трудової слави радянського народу, оглянули історичні, архітектурні й культурні пам'ятники, стали свідками великого патріотичного піднесення, з яким радянські люди йдуть назустріч 50-річчю утворення Союзу РСР.

Чи не найбільше враження залишило в туристів дводенне перебування в Ле-

нінграді. В місті на Неві вони ознайомилися з місцями революційних подій 1917 року, оглянули Смоленський поїзд, побували на легендарному крейсері «Аврора», в Ермітажі, Петропавловській фортеці, Ісааківському соборі, в культурних закладах, відвідали меморіальне Пискаревське кладовище, де від імені трудящих Кіровоградщини поклали вінок до підніжжя пам'ятника загиблим під час героїчної оборони міста-героя в роки

Великої Вітчизняної війни. Наші земляки не тільки добре відпочили, а й розширили свій кругозір, збагатилися знаннями про минуле і сучасне рідної Батьківщини. До кінця цього року Кіровоградське бюро подорожей та екскурсій відправить ще три поїзди «Кіровоград».

В. ТВЕРДОСТУП, голова обласної ради по туризму і екскурсіях.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Уманський педагогічний інститут ім. П. Г. Тичини оголошує набір

на платні заочні підготовчі курси для вступу на заочне та стаціонарне відділення таких факультетів: фізико-математичний, природничий та педагогіки і методики початкового навчання.

Бажаючі навчатися на курсах подають заяву на ім'я ректора інституту, в якій зазначають факультет та форму навчання.

Зареховані на підготовчі курси виконують контрольні роботи, одержують письмові та усні консультації. Крім того, будуть проводитись заняття в містах: Звенигородці, Гайсині, Умані.

Прийом заяв до 15 листопада 1972 року. Плата за навчання 10 крб. за весь період (гроші пересилаються поштовою переказом на р/рахунок 14102 в Уманському відділенні Держбанку).

За довідками звертатись у навчальну частину інституту.

Адреса інституту: м. Умань, Черкаської області, вул. Жовтнева, 1.

РЕКТОРАТ.